

Smrt v Moskvě

 zvedavec.news/komentare/2022/08/9298-smrt-v-moskve.htm

Měla bomba nastražená v autě vyslat vzkaz, nebo eskalovat konflikt?

Philip Giraldi

31.8.2022 Komentáře Témata: USA, Rusko, Ukrajina 1578 slov

Děsivý výbuch auta v Moskvě, při němž minulý týden zemřela devětadvacetiletá Darja Duginová, vyvolává mnoho otázek o motivech ukrajinského režimu a jeho stoupenců, kteří vyslali atentátníka, aby zavraždil významnou ruskou civilistku, která nemá žádnou otevřenou roli ve vládě premiéra Vladimira Putina. Dá se předpokládat, že cílem útoku byl Darjinin otec, filozof a sociolog Alexandr Dugin, kterého západní média, jako je Washington Post, předvídatelně očerňují a označují Dugina za „Putinův mozek“ nebo „Putinova Rasputina“, zatímco New York Times ho lakonicky nazývají „ruským ultranacionalistou“.

Dugin je v Evropě dobře známou mediálně vlivnou osobností, která silně podporuje vojenskou iniciativu Kremlu proti Ukrajině, jež se v současnosti odehrává. Zdá se, že se s Putinem nikdy ani nesešel, což znamená, že já jsem se s Putinem setkal více než on, natož abych mu radil, a ve své vlastní zemi je obecně považován za okrajovou postavu. Pro jistotu je znám svou plamennou rétorikou a jestřábím protizápadním a protiamerickým postojem, kdy si představuje, že Rusko bude sloužit „*jako vážná hráz proti všudypřítomnému šíření západního liberálního modelu na planetě*“. Zdá se, že projev prezidenta Vladimira Putina k zahraničním hodnostářům na moskevské konferenci o mezinárodní bezpečnosti z 16. srpna potvrzuje, že ruský vůdce přinejmenším obecně sdílí Duginův pohled na věc. Putin řekl, že „situace ve světě se dynamicky mění a rýsují se obrysy multipolárního světového řádu. Stále více zemí a národů si volí cestu svobodného a suverénního rozvoje založeného na vlastní svébytnosti, tradicích a hodnotách.“

Stejně jako Putin je i Dugin v kulturním ohledu skutečným konzervativcem a lze ho oprávněně označit za ruského nacionalistu, který věří, že Rusko a jeho tradiční hodnoty je třeba spíše chránit než zavrhnout v honbě za momentálně módním globalismem. Stejně jako Putin také chrání ruskou pravoslavnou církev, což z něj činí anachronismus nebo ještě něco horšího z pohledu kultury zrušení, která v současnosti řádí na Západě.

Měl jsem tu čest zúčastnit se v roce 2018 konference v íránském Mašhadu s Duginem a trochu ho poznat. Je to významný intelektuál, plodný spisovatel a řečník a skutečný syn Svaté Rusi. To, že se ohlíží zpět do ruských dějin, aby si vybral kulturní trendy a tendence, které ho inspirují, by mělo být pozitivním příkladem možného směru, jímž by se mělo ubírat mnoho konzervativců po celém světě, kteří jsou zděšeni tím, co se děje se západní civilizací z rukou rozvracečů, kteří nyní ovládají tolik národů.

Ruská Federální bezpečnostní služba (FSB) využila záběry z bezpečnostních kamer a další zdroje k rekonstrukci toho, co se pravděpodobně odehrálo při výbuchu auta. Především Duginovi neměli žádné zvláštní zabezpečení. Alexandr Dugin vedl otevřený život, stejně jako jeho dcera. Oba chodili na kulturní a lidové akce a vystupovali, často se volně setkávali se svými příznivci, což dělali i v den bombového útoku jako čestní hosté na festivalu „Tradice“ nedaleko Moskvy. Alexandr neměl důvod se domnívat, že by ho nějaká vláda mohla vážně chtít zavraždit, i když je známo, že byl na známém Myrotvorec „seznamu nepřátel Ukrajiny“ ukrajinské vlády, který je určen pro údajné stoupence ruské intervence a na němž je dokonce i prominentní protiválečný hudebník „Pink Floyd“ Roger Waters. Jména na seznamu jsou na skutečných webových stránkách skupiny blokována, ale údajně je na něm více než 200 000 záznamů, včetně mnoha prominentních Američanů. Zajímavé je, že stránka Myrotvorec má na domovské stránce v pravém horním rohu adresy

autorů stránky, kterými jsou Langley Virginia, sídlo CIA, a Varšava Polsko. Dugin se zjevně mýlil, pokud předpokládal, že celý seznam je jen politickým divadlem.

Podle ruské policie 42letá žena jménem Natalja Vovková, která používá také příjmení Šabanová, údajně příslušnice praporu Azov ukrajinské Národní gardy, odjela 23. července z Ukrajiny ve vozidle s falešnými poznávacími značkami Donbasu, regionu, který je v současnosti pod ruskou kontrolou. Do Ruska vjela společně se svou dvanáctiletou dcerou Sofií Šabanovou jako krytí, vyměnila poznávací značky na značky spojence Kremlu Kazachstánu a poté se ubytovala v pronájemném bytě v domě v Moskvě, kde Darja žila. Podle jedné zprávy Darja často vozila svého otce na schůzky, protože nerad řídil, ale v tomto případě přesedlala do jiného auta. Vovková, která mohla mít komplíce, jenž jí pomohl získat falešný kazašský pas a mohl jí pomáhat při konstrukci bomby, nastražila zařízení pod Duginovo auto a odpálila ho dálkovým ovládním, poté uprchla do Estonska, když si ještě před tím opět změnila poznávací značku auta na ukrajinskou. Lze předpokládat, že Vovková byla na misi naplánované a schválené ukrajinskou rozvědkou (SBU).

Žádná západní vláda atentát neodsoudila. Ukrajinská vláda popřela, že by stála za útokem, ačkoli v Kyjevě i jinde byly hlášeny oslavy. Duginová byla údajně prohlášena za „zlikvidovanou“ na Myrotvorec. Deník Washington Post předvídatelně v úvodníku vyjádřil názor, že by nikdo neměl věřit ničemu, co o atentátu uvádějí Rusové, ačkoli by se dalo rozumněji věřit Kremlu než hlavnímu zdroji mediálních dezinformací v hlavním městě USA. Stejně tak britská média se rychle pustila do boje a naznačila, že to byli sami Rusové, buď skupina disidentů, nebo Putinem vyslaní agenti, kdo spáchal tento nekalý čin. Na přetřes se dostal dokonce i papež, když Darju Duginovou označil za „nevinnou oběť“. Andrij Juráš, ukrajinský velvyslanec u Svatého stolce, na Twitteru napsal, že papežova slova jsou „zklamáním... jak (je) možné zmínit jednoho z ideologů (ruského) imperialismu jako nevinnou oběť? Vždyť ji zabili Rusové.“

Pro jistotu však dodejme, že pokud se neobjeví další informace, není v ruské vládní rekonstrukci událostí nic, co by se jevilo jako výmysl, neboť je z velké části podpořena videozáznamy z bezpečnostních kamer a fotografiemi zúčastněných osob.

Zůstávají však dvě zásadní otázky, na které dosud nebyla dána odpověď, nebo se jimi dokonce nikdo nezabýval. První je motiv a druhá se týká toho, které další země se mohly podílet na plánování a provedení bombového útoku. A je zde i zákulisní příběh, který by mohl přispět k lepšímu pochopení toho, co přesně se odehrálo a proč. Dugin, přes všechny své brilantní akademické tituly a absenci jakékoli ruské vládní funkce, je považován za aktivně nepřátelského vůči zájmům Spojených států, pravděpodobně kvůli své podpoře útoku na Ukrajinu, a byl sankcionován a stal se osobou, o kterou se zajímají americké donucovací orgány a zpravodajské služby. Na Darju byly rovněž uvaleny sankce.

Pod pojmem „zájmová osoba“ rozumím to, že národní bezpečnostní agentury použily své prostředky na shromažďování informací, aby sledovaly, kam Dugin chodí, s kým se stýká a s jakými skupinami komunikuje. Tyto informace by samy o sobě naznačovaly, že se jedná o zjevný plán zavraždit Dugina pomocí bomby umístěné v autě, ale zároveň zapadají do několika dalších souvislostí. Za prvé, skutečné schopnosti ukrajinských zpravodajských služeb nejsou jasně známy, ale v rámci americké zpravodajské komunity je dobře známo, že CIA, MI-6 a Mossad se na Ukrajině aktivně podílejí na výcviku a poradenství svých místních protějšků. Bombový útok v Moskvě vyžadoval značnou sofistikovanost, protože využíval předchozí zpravodajské informace, více poznávacích značek a pravděpodobně také doklady totožnosti při překročení hranic, což by Ukrajinci jednající samostatně nemuseli být schopni provést.

Věděly tedy Spojené státy, Británie a/nebo Izraelci, co jejich ukrajinské protějšky plánují? A co víc, spolčily se na této operaci nebo poskytly zpravodajské informace, které ji umožnily? Zjevná spolupráce Estonska, člena NATO, při napomáhání exfiltraci

Vovkové spíše naznačuje široce založenou zpravodajskou operaci. Zejména Izraelci jsou v tomto typu přeshraničních cílených vražedných operací zbláhli, neboť podobnou taktiku použili k zabití iránských vědců a techniků. A mohli mít také druhotný motiv zaměřit se na Dugina kvůli jeho kritice židovské role v teroru, který následoval po bolševické revoluci, stejně jako jejího obrovského nadměrného zastoupení jak v současné ruské oligarchii, tak v nové americké a globalistické elitě. Zajímavé je, že Putin rozzlobil izraelskou vládu také svou kritikou nedávných smrtících útoků na Palestince a zrušením Židovské agentury pro Izrael, která zprostředkovává emigraci Židů z Ruska do židovského státu.

Pokud byly do atentátu zapojeny zahraniční zpravodajské služby, znamenalo by to, že příslušné vlády mohly atentát schválit, což by mohlo naznačovat jiný motiv než jen varování Ruska, že jeho apologeti mohou být kdykoli zabiti i v Moskvě. Ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskyj tlačil na své „spojence“, aby se více zapojili do bojů v jeho zemi, kromě poskytnutí miliard dolarů a zbraní. Zabití Dugina mohlo být považováno za možný provokativní krok, který měl Moskvu povzbudit k přehnané reakci, což by vedlo k ještě většímu zapojení Západu, možná i k tomu, že by se na bojištích objevily jednotky NATO a dalších spojenců, které by se Putinovi postavily přímo. Pro jistotu lze říci, že člověka nepovzbuzují prohlášení vycházející z úst západních představitelů a NATO, která odhalují, že skutečným cílem bojů je oslabit Rusko a případně dosáhnout změny režimu, což zvyšuje pravděpodobnost, že Moskva ve své reakci zaujme tvrdý postoj. Zrovna povzbudivé nebylo ani to, když zmatený prezident Joe Biden označil Putina za „válečného zločince“ a zásah Moskvy za „genocidu“ a zároveň se zavázal, že USA vydrží cokoli tak dlouho, dokud bude třeba zajistit, aby Ukrajina válku „vyhrála“, což je faktický příslib eskalace konfliktu.

Je také ironické, že americký Kongres si pohrává s myšlenkou prohlásit Rusko za „státního sponzora terorismu“, když je to právě Ukrajina, kdo ve skutečnosti terorismus používá. Může se zdát

nepředstavitelné, že by někdo zosnoval atentát na významného Rusa, aby dále eskaloval konflikt, který se již nebezpečně blíží jaderné výměně, ale je to tak. Pokud Zelenskij a jeho neokonzervativní poradci nastražili past, aby prohloubili zapojení Washingtonu do své války, měl Biden uznat pošetilost a z konfliktu zcela vycouvat. Ale na to je bohužel jen malá šance. Pokud jde o Rusko, jestřábi jsou jak na obou stranách, tak pevně vládnoucí.

A Death in Moscow. Who is Darya's Father, Philosopher and Sociologist Aleksandr Dugin vyšel 30.8.2022 na Global Research.
Překlad v ceně 672 Kč Zvědavec.